Uradni list
Evropske unije

SL
Serija L

2025/222

6.2.2025

SKLEP EVROPSKE CENTRALNE BANKE (EU) 2025/222

z dne 27. januarja 2025

o dostopu nebančnih ponudnikov plačilnih storitev do plačilnih sistemov, ki jih upravljajo centralne banke Eurosistema, in računov pri teh centralnih bankah (*ECB/2025/2*)

SVET EVROPSKE CENTRALNE BANKE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti četrte alinee člena 127(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke ter zlasti člena 22 Statuta,

ob upoštevanju Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke ter zlasti četrte alinee člena 3.1, člena 12.1 in člena 22 v povezavi s členom 17 Statuta,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Eurosistem upravlja plačilne sisteme na podlagi mandata in pooblastil, ki so določeni v Statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke (v nadaljnjem besedilu: Statut ESCB) – zlasti četrti alinei člena 3.1, členu 12.1 in členu 22 v povezavi s členom 17 –, ter v skladu s splošnimi načeli prava Unije. Pri tem Eurosistem upošteva člen 2, točka (b), Direktive 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), kakor je bil spremenjen s členom 4 Uredbe (EU) 2024/886 Evropskega parlamenta in Sveta ([2]), ki vključuje plačilne institucije in institucije za izdajo elektronskega denarja (skupaj imenovane: nebančni ponudniki plačilnih storitev) na seznam institucij, ki so pod določenimi pogoji primerne za udeležbo v plačilnih sistemih, določenih na podlagi navedene direktive. Člen 35a Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta ([3]), kakor je bil vstavljen s členom 3 Uredbe (EU) 2024/886, nalaga nebančnim ponudnikom plačilnih storitev v primerjavi z drugimi institucijami dodatne pogoje, ki jih morajo izpolnjevati, preden zaprosijo za udeležbo v sistemih, določenih na podlagi Direktive 98/26/ES. Člen 10(1) Direktive (EU) 2015/2366, kakor je bil spremenjen s členom 3 Uredbe (EU) 2024/886, pa omogoča, da nebančni ponudniki plačilnih storitev zavarujejo denarna sredstva svojih strank tako, da jih položijo na poseben račun pri kreditni instituciji ali v centralni banki po lastni presoji te centralne banke.

(2) Primernost nebančnih ponudnikov plačilnih storitev za dostop do plačilnih sistemov, ki jih upravljajo centralne banke Eurosistema, je namenjena večji učinkovitosti in nemotenemu delovanju sektorja plačil malih vrednosti, kar med drugim vključuje lažje zagotavljanje takojšnjih plačil v celotnem euroobmočju.

(3) Zaradi pravne varnosti in nediskriminacije nebančnih ponudnikov plačilnih storitev na podlagi lokacije ustanovitve bi morale centralne banke Eurosistema imeti enoten pristop v zvezi z dostopom nebančnih ponudnikov plačilnih storitev do vseh plačilnih sistemov, ki jih upravljajo centralne banke Eurosistema, in do računov pri teh centralnih bankah. Centralne banke Eurosistema bi zato morale uporabljati nabor nediskriminatornih, objektivnih in na tveganju temelječih meril, na podlagi katerih bi nebančnim ponudnikom plačilnih storitev dovolile neposredni dostop do takih plačilnih sistemov, ki jih upravljajo centralne banke Eurosistema. S tem bi se zagotovilo, da bi neposredni dostop nebančnih ponudnikov plačilnih storitev spodbujal celovitost trga ter podpiral konkurenco in inovacije v ekosistemu plačilnih storitev, ne da bi predstavljal tveganje za odpornost, celovitost in varnost plačilnih sistemov ter tako postal vir sistemskega tveganja.

([1]) Direktiva 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev (UL L 166, 11.6.1998, str. 45).

([2]) Uredba (EU) 2024/886 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. marca 2024 o spremembi uredb (EU) št. 260/2012 in (EU) 2021/1230 ter direktiv 98/26/ES in (EU) 2015/2366 glede takojšnjih kreditnih prenosov v eurih (UL L, 2024/886, 19.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/886/oj).

([3]) Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).

(4) Člen 35a(1) Direktive 2015/2366 določa posebne pogoje, ki se uporabljajo za nebančne ponudnike plačilnih storitev, ki želijo biti udeleženi v plačilnih sistemih, določenih na podlagi Direktive 98/26/ES. Države članice morajo določiti postopek, po katerem se ocenjuje, ali nebančni ponudniki plačilnih storitev te pogoje izpolnjujejo. Brez poseganja v te postopke je pomembno določiti skupne minimalne zahteve na ravni Eurosistema, ki bi jih morali izpolnjevati nebančni ponudniki plačilnih storitev, ki želijo pridobiti dostop do plačilnih sistemov, ki jih upravljajo centralne banke. Te minimalne zahteve bi se morale ustrezno upoštevati v pogojih sporazumov med centralnimi bankami Eurosistema in nebančnimi ponudniki plačilnih storitev ter bi morale vključevati izpolnjevanje nekaterih varnostnih zahtev, zahteve glede tega, da nebančni ponudnik plačilnih storitev ali zadevni nacionalni organ predloži zadevni centralni banki Eurosistema izjave, ki potrjujejo njegovo prvotno in nato stalno izpolnjevanje pogojev, določenih v nacionalnem pravu, s katerim se izvaja člen 35a(1) Direktive 2015/2366, ter predložitev dodatne podporne dokumentacije, kadar to zahtevajo centralne banke Eurosistema.

(5) Direktiva 98/26/ES in Direktiva (EU) 2015/2366 nebančnim ponudnikom plačilnih storitev ne zagotavljata samodejnega dostopa do Eurosistemovih plačilnih sistemov, ki jih ta upravlja na podlagi četrte alinee člena 3.1 ter členov 17, 18 in 22 Statuta ESCB, kot je nova generacija transevropskega sistema bruto poravnave v realnem času (TARGET). TARGET je strukturiran kot množica plačilnih sistemov in zagotavlja račune za poravnavo v eurih v centralnobančnem denarju, zato je bistven za opravljanje nekaterih temeljnih nalog Eurosistema, vključno s podpiranjem nemotenega delovanja plačilnih sistemov. Merila za dostop in pravila za udeležbo v TARGET so določena v Smernici Evropske centralne banke (EU) 2022/912 (ECB/2022/8) ([4]).

(6) Eurosistem namerava zagotoviti neposreden dostop do TARGET vsem primernim udeležencem. Zato nebančni ponudniki plačilnih storitev, ki so primerni za udeležbo v TARGET, ne bi smeli biti več registrirani kot imetniki naslovljive identifikacijske kode podjetja (BIC) ali dosegljivi subjekti na računu centralnih bank Eurosistema, razen na tehničnem računu plačilnega sistema, ki ga upravlja centralna banka, v okviru storitve poravnave takojšnjih plačil v TARGET (TIPS).

(7) Za čim manjše morebitne motnje ali negativne učinke na obdelavo plačil, ki bi vplivali na končne uporabnike, ko nekateri nebančni ponudniki plačilnih storitev ne bi bili več registrirani kot imetniki naslovljive BIC ali dosegljivi subjekti na računu centralnih bank Eurosistema, je potrebno prehodno obdobje za migracijo takih nebančnih ponudnikov plačilnih storitev, ki so primerni in želijo postati neposredni udeleženci v TARGET. To prehodno obdobje bi se uporabljalo za tiste nebančne ponudnike plačilnih storitev, ki so registrirani kot imetniki naslovljive BIC ali dosegljivi subjekti na računu centralnih bank Eurosistema. Prehodno obdobje bi moralo biti dovolj dolgo, da se lahko dokončajo vsi potrebni upravni in tehnični izvedbeni ukrepi, vključno s testiranji nebančnih ponudnikov plačilnih storitev v sodelovanju z zadevnimi centralnimi bankami Eurosistema, in da se omogoči migracija številnih subjektov na novi model povezave, ne da bi to neupravičeno preobremenilo katero koli posamezno centralno banko Eurosistema. Za take izvedbene ukrepe in postopno opustitev obstoječe povezave, ki jo nekateri nebančni ponudniki plačilnih storitev uporabljajo za obdelavo plačil, je razumno in primerno prehodno obdobje do 31. decembra 2025.

(8) Nebančni ponudniki plačilnih storitev imajo sicer lahko račune v plačilnem sistemu, ki ga upravlja centralna banka Eurosistema, vključno s TARGET, vendar bi jih morali uporabljati zgolj za deponiranje denarnih sredstev za izpolnitev obveznosti iz poravnave. Zato stanje ali imetje na takih računih ne bi smelo presegati zneska, ki je potreben za izpolnitev teh obveznosti. Deponiranje denarnih sredstev, ki presegajo ta znesek, na račun v plačilnem sistemu, ki ga upravlja centralna banka Eurosistema, bi bilo v nasprotju z njegovim namenom. Z vidika cenovne in finančne stabilnosti je pomembno, da se taki računi uporabijo za plačilne namene in se ne zlorabijo za namene varovanja. Zato bi se morala uporabljati zahteva glede najvišjega dovoljenega zneska imetja, ta zahteva in določbe v zvezi z njenim izračunom pa bi se morale ustrezno upoštevati v pogojih sporazumov med centralnimi bankami Eurosistema in nebančnimi ponudniki plačilnih storitev.

([4]) Smernica Evropske centralne banke (EU) 2022/912 z dne 24. februarja 2022 o novi generaciji transevropskega sistema bruto poravnave v realnem času (TARGET) in razveljavitvi Smernice ECB/2012/27 (ECB/2022/8) (UL L 163, 17.6.2022, str. 84).

(9) V zvezi z računi v TARGET bi moral izračun najvišjih dovoljenih zneskov imetja na splošno ustrezno upoštevati obveznosti iz poravnave, ki izhajajo iz neposredne udeležbe nebančnega ponudnika plačilnih storitev v plačilnih podsistemih s poravnavo v TARGET, zahteva glede najvišjega dovoljenega zneska imetja pa bi morala na splošno veljati tudi za imetja nebančnega ponudnika plačilnih storitev na tehničnih računih takih podsistemov v TARGET. Ker pa primanjkuje zanesljivih podatkov o stanjih, ki jih ima nebančni ponudnik plačilnih storitev na TARGET računih za namene posameznih postopkov podsistema, bi to centralne banke Eurosistema oviralo pri učinkovitem dnevnem spremljanju, potrebnem za ugotavljanje, ali nebančni ponudniki plačilnih storitev te račune zlorabljajo za imetje presežne likvidnosti. Natančneje, centralne banke Eurosistema nimajo vpogleda v stanje, ki ga imajo nebančni ponudniki plačilnih storitev na: (a) TARGET računih za namene postopka poravnave D podsistema v okviru storitve bruto poravnave v realnem času (v nadaljnjem besedilu: postopek poravnave D podsistema v RTGS) iz Priloge I, del VI, člen 6, Smernice (EU) 2022/912 (ECB/2022/8) in (b) TARGET računih za namene postopkov poravnave podsistema v okviru storitve poravnave takojšnjih plačil v TARGET (TIPS) iz Priloge I, del VII, k navedeni smernici. Zato se za namene tega sklepa denarna sredstva, ki jih ima nebančni ponudnik plačilnih storitev na TARGET računih za namene postopka poravnave D podsistema v RTGS ali postopkov poravnave podsistema v TIPS, ne bi smela vključiti v izračun zahteve glede najvišjega dovoljenega zneska imetja in se za ta denarna sredstva ne bi smela uporabljati nobena taka zahteva. Namesto tega bi bilo treba za nebančne ponudnike plačilnih storitev po potrebi uvesti ureditev mesečnega poročanja s samopotrjevanjem, da se zadevnim centralnim bankam Eurosistema omogoči spremljanje, ali se denarna sredstva, ki jih imajo nebančni ponudniki plačilnih storitev na TARGET računih za te namene, dejansko uporabljajo za izpolnjevanje obveznosti iz poravnave. Ta sistem poročanja s samopotrjevanjem bi moral vključevati mesečna poročila o najvišjem in povprečnem dnevnem imetju čez noč, ki ga ima nebančni ponudnik plačilnih storitev na takih računih, ter o njegovem najvišjem in povprečnem dnevnem znesku obveznosti iz poravnave, ki se obdelajo v ustreznem podsistemu.

(10) Eurosistem bi moral po stabilizaciji operativnega modela pregledati metodo za izračun najvišjih dovoljenih zneskov imetja v določenih časovnih razmikih, da se omeji stalni trend zviševanja teh zneskov.

(11) Za spodbujanje kulture izpolnjevanja zahtev glede najvišjih dovoljenih zneskov imetja bi morala zadevna centralna banka Eurosistema naložiti kazen nebančnemu ponudniku plačilnih storitev, ki ima na takih računih zneske, ki presegajo ustrezni najvišji dovoljeni znesek imetja. Da bi preprečili ponavljajoče se ali sistematične kršitve, bi morali vse primere kršitev, ki vključujejo znatne zneske, ki presegajo ustrezne najvišje dovoljene zneske imetja, in neizvedbe zmanjšanja takih presežnih zneskov na računih nebančnega ponudnika plačilnih storitev takoj po njihovem prejemu šteti za primere pomembnega neizpolnjevanja veljavnih zahtev. V takih primerih bi moralo biti zadevni centralni banki Eurosistema dovoljeno, da nebančnega ponudnika plačilnih storitev izključi iz udeležbe v zadevnem plačilnem sistemu, ki ga upravlja centralna banka, in mu naloži dodatno kazen v zvezi s katerim koli računom, ki se zaradi tega zapre.

(12) Direktiva (EU) 2015/2366 določa, da morajo nebančni ponudniki plačilnih storitev zavarovati denarna sredstva svojih strank z odprtjem varovalnih računov ali na drug način, vendar pa ni temeljna funkcija centralnih bank, da pri zagotavljanju storitev varovanja denarnih sredstev nadomestijo kreditne institucije. Ponujanje varovalnih računov s strani centralnih bank lahko vpliva na splošno varnost in trdnost transmisijskega mehanizma denarne politike in finančnega sistema na splošno, lahko pa se pojavijo tudi pomembna tveganja za doseganje ciljev Eurosistema, značilna za centralne banke. Taka tveganja vključujejo odlive vlog iz kreditnih institucij, na primer, če bi se vloge vodile pri centralni banki, kar bi privedlo do postopnega opuščanja finančnega posredništva v sektorju poslovnih bank, ki bi negativno vplivalo na razpoložljivost likvidnosti in tako oviralo učinkovito transmisijo denarne politike. Podobno bi lahko sintetična centralnobančna digitalna valuta, na primer elektronski denar, ki ga izda nebančni ponudnik plačilnih storitev in je v celoti krit s centralnobančnim denarjem, zabrisala razlikovanje med centralnobančnim denarjem, tj. sredstvom za poravnavo brez kreditnega in likvidnostnega tveganja, ter denarjem poslovnih bank. Zaradi deponiranja denarnih sredstev strank pri centralnih bankah bi lahko javnost začela izenačevati elektronski denar in druge oblike denarja, vključno z denarjem centralne banke, s čimer bi se izkrivilo dojemanje tveganja.

(13) Uredba (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta ([5]), ki se uporablja od 30. decembra 2024, ponudnike storitev v zvezi s kriptosredstvi zavezuje, da zaščitijo oziroma zavarujejo denarna sredstva svojih strank pri kreditni instituciji ali pri centralni banki, kadar je na voljo račun pri centralni banki. V slednjem primeru je odločitev o ponujanju računov za namene varovanja prepuščena presoji centralnih bank Eurosistema. Ponudnikom storitev v zvezi s kriptosredstvi se možnost varovanja v centralnih bankah Eurosistema ne bi smela ponuditi, in to iz istih razlogov, kot se ne bi smela ponuditi nebančnim ponudnikom plačilnih storitev, pa tudi zato, da se ohranijo enaki konkurenčni pogoji za različne institucije, ki so udeležene na trgu plačilnih storitev.

(14) Zagotavljanje varovalnih računov zunaj TARGET, tj. v nacionalnih plačilnih sistemih ali neposredno v poslovnih knjigah centralne banke Eurosistema, je pomembno za temeljne naloge izvajanja denarne politike in zagotavljanja nemotenega delovanja plačilnih sistemov, zato sodi v okvir členov 17 in 22 Statuta ESCB. Zato tudi iz tega razloga posamezne centralne banke Eurosistema ne bi smele ponujati ali zagotavljati varovalnih računov nebančnim ponudnikom plačilnih storitev in ponudnikom storitev v zvezi s kriptosredstvi. Da ne bi bilo dvoma, tehnični računi podsistema v RTGS za postopek poravnave podsistema D in tehnični računi podsistema v TIPS, ki so sicer računi jamstvenega sklada, niso varovalni računi za namene člena 10(1), točka (a), Direktive (EU) 2015/2366 ali za namene člena 70 Uredbe (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta.

(15) Nebančnim ponudnikom plačilnih storitev, ki imajo dostop do plačilnih sistemov, ki jih upravljajo centralne banke, bi moralo biti dovoljeno odpreti več poravnalnih računov, odvisno od ponudbe upravljavca plačilnega sistema. Ker to večje število računov ne bi omogočalo ločevanja denarnih sredstev strank, taki računi ne bi bili zaščiteni pred insolventnostjo.

(16) Smernico (EU) 2022/912 (ECB/2022/8) je treba spremeniti, zato bi bilo treba uporabo določb tega sklepa, ki se nanašajo na prošnje nebančnih ponudnikov plačilnih storitev za dostop do TARGET, odložiti do 16. junija 2025, to je do datuma, ko se bodo morale iz tehničnih razlogov začeti uporabljati spremembe Smernice (EU) 2022/912 (ECB/2022/8).

(17) Zaradi pravne varnosti in lažje uskladitve pogojev, ki jih določajo centralne banke Eurosistema kot upravljavci plačilnih sistemov ali centralne banke, ki vodijo račune, z nedavnimi relevantnimi spremembami zakonodaje Unije bi bilo treba datum začetka uporabe tega sklepa uskladiti z datumom, do katerega morajo države članice prenesti spremembe Direktive 98/26/ES in Direktive (EU) 2015/2366, uvedene z Uredbo (EU) 2024/886, to je 9. april 2025 –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Opredelitev pojmov

V tem sklepu se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) „centralna banka Eurosistema“ pomeni Evropsko centralno banko ali nacionalno centralno banko države članice, katere valuta je euro;

(2) „plačilni sistem, ki ga upravlja centralna banka“ pomeni plačilni sistem, ki ga upravlja centralna banka Eurosistema, in vključuje komponento TARGET;

(3) „nebančni ponudnik plačilnih storitev“ pomeni kar koli od naslednjega:

(a) plačilno institucijo, kakor je opredeljena v členu 4, točka 4, Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta ([6]), razen tistih, za katere velja izjema na podlagi člena 2(5) ali člena 32 ali 33 navedene direktive;

([5]) Uredba (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2023 o trgih kriptosredstev in spremembi uredb (EU) št. 1093/2010 in (EU) št. 1095/2010 ter direktiv 2013/36/EU in (EU) 2019/1937 (UL L 150, 9.6.2023, str. 40).

([6]) Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).

(b) institucijo za izdajo elektronskega denarja, kakor je opredeljena v členu 2, točka 1, Direktive 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([7]), razen pravne osebe, za katero velja opustitev na podlagi člena 9 navedene direktive;

(4) „varovalni račun“ pomeni ločen račun pri kreditni instituciji ali, po presoji centralne banke Eurosistema, pri tej centralni banki, ki ga odpre:

(a) nebančni ponudnik plačilnih storitev, da zagotovi ločitev denarnih sredstev svojih strank od svojih denarnih sredstev, za namene člena 10(1), točka (a), Direktive (EU) 2015/2366;

(b) ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi, da zagotovi zaščito lastniških pravic svojih strank in prepreči uporabo denarnih sredstev strank za svoj lastni račun, za namene člena 70 Uredbe (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta ([8]);

(5) „ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi“ pomeni ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi, kakor je opredeljen v členu 3(1), točka 15, Uredbe (EU) 2023/1114;

(6) „nalog za prenos denarja“ pomeni nalog za prenos denarja, kakor je opredeljen v Prilogi III, točka 16, Smernice (EU) 2022/912 (ECB/2022/8);

(7) „konec delovnega dne“ pomeni skrajni čas, kakor je določen v pravilih zadevnega plačilnega sistema, ki ga upravlja centralna banka, za poravnavo nalogov za prenos denarja na zadevni delovni dan.

Člen 2

Dostop do plačilnih sistemov, ki jih upravljajo centralne banke

1. Centralna banka Eurosistema na podlagi prošnje zagotovi dostop do plačilnih sistemov, ki jih upravlja, nebančnemu ponudniku plačilnih storitev, ki izpolnjuje vse naslednje zahteve:

(a) nebančni ponudnik plačilnih storitev (ali tretja oseba, ki opravlja take naloge, vendar je za njena dejanja in opustitve še vedno izključno odgovoren nebančni ponudnik plačilnih storitev) namesti, vodi, upravlja, spremlja in zagotavlja varnost potrebne informacijske infrastrukture za povezavo s plačilnim sistemom, ki ga upravlja centralna banka, in je sposoben v plačilni sistem, ki ga upravlja centralna banka, predložiti naloge za prenos denarja;

(b) nebančni ponudnik plačilnih storitev predloži vse podporne informacije, za katere zadevna centralna banka razumno meni, da so potrebne za odločanje o vlogi za pridobitev dostopa do plačilnega sistema, ki ga upravlja centralna banka;

(c) nebančni ponudnik plačilnih storitev vzpostavi ustrezne varnostne kontrole, da zavaruje svoje sisteme pred nepooblaščenim dostopom in uporabo, tudi v zvezi s kibernetsko odpornostjo in informacijsko varnostjo;

(d) nebančni ponudnik plačilnih storitev predloži zadevni centralni banki izjavo, ki jo izda zadevni pristojni nacionalni organ, ali podpisano izjavo, ki jo odobri pristojni upravljalni organ nebančnega ponudnika plačilnih storitev, v obeh primerih pa izjava potrjuje, da nebančni ponudnik plačilnih storitev izpolnjuje: (i) pogoje za predložitev prošnje za udeležbo v določenih plačilnih sistemih, kakor so določeni v ustreznih določbah nacionalnega prava, s katerimi se izvaja člen 35a(1) Direktive 2015/2366; in (ii) postopke, kakor so določeni v ustreznih določbah nacionalnega prava, s katerimi se izvaja člen 35a(2) Direktive 2015/2366.

Da ne bi bilo dvoma, nič iz tega odstavka nebančnih ponudnikov plačilnih storitev ne izvzema iz obveznosti izpolnjevanja zahtev, ki veljajo zanje v skladu s Smernico (EU) 2022/912 (ECB/2022/8), vključno s posebnimi postopki na podlagi vloge za dostop.

2. V zvezi s prošnjo nebančnega ponudnika plačilnih storitev za zagotovitev dostopa do TARGET, predloženo centralni banki Eurosistema, se določbe odstavka 1 uporabljajo od 16. junija 2025.

([7]) Direktiva 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembah direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES (UL L 267, 10.10.2009, str. 7).

([8]) Uredba (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2023 o trgih kriptosredstev in spremembi uredb (EU) št. 1093/2010 in (EU) št. 1095/2010 ter direktiv 2013/36/EU in (EU) 2019/1937 (UL L 150, 9.6.2023, str. 40).

3. Nebančni ponudnik plačilnih storitev, ki se mu je zagotovil dostop do plačilnega sistema, ki ga upravlja centralna banka, zadevni centralni banki enkrat vsako leto, v katerem ima tak dostop, predloži podpisano izjavo, ki jo odobri njegov pristojni upravljalni organ in potrjuje, da nebančni ponudnik plačilnih storitev stalno izpolnjuje zahteve iz odstavka 1, točki (c) in (d). Zadevna centralna banka ima pravico, da preveri informacije iz take izjave in zahteva podporno dokumentacijo, za katero razumno meni, da je potrebna.

4. Nacionalna centralna banka države članice, katere valuta je euro, lahko vključi dodatne zahteve za dostop nebančnih ponudnikov plačilnih storitev do plačilnih sistemov, ki jih upravlja, da upošteva posebni profil tveganosti plačilnih sistemov, ki jih upravlja, razen TARGET.

Člen 3

Računi v plačilnih sistemih, ki jih upravljajo centralne banke, in neponujanje varovalnih računov

1. Centralne banke Eurosistema ne ponudijo in ne zagotovijo varovalnih računov nebančnim ponudnikom plačilnih storitev ali ponudnikom storitev v zvezi s kriptosredstvi.

2. Centralne banke Eurosistema nebančnim ponudnikom plačilnih storitev, ki so primerni za udeležbo v plačilnih sistemih, ki jih upravljajo centralne banke, ne odprejo računov razen računov v teh plačilnih sistemih, ki jih upravljajo centralne banke.

3. TARGET računi, ki se ponujajo za namene postopka poravnave D podsistema v okviru storitve bruto poravnave v realnem času, kakor je naveden v Prilogi I, del VI, člen 6, Smernice (EU) 2022/912 (ECB/2022/8) (v nadaljnjem besedilu: postopek poravnave D podsistema v RTGS), in TARGET računi, ki se ponujajo za namene postopkov poravnave podsistema v okviru storitve poravnave takojšnjih plačil v TARGET (TIPS) v skladu s Prilogo I, del VII, k navedeni smernici (v nadaljnjem besedilu: postopki poravnave podsistema v TIPS), se ne štejejo kot varovalni računi za namene odstavka 1.

4. Centralne banke Eurosistema nebančnim ponudnikom plačilnih storitev, ki so registrirani kot imetniki naslovljive identifikacijske kode podjetja (BIC) ali dosegljivi subjekti na računu centralnih bank Eurosistema, najpozneje do 31. decembra 2025 onemogočijo dostop do TARGET.

5. Ob upoštevanju člena 2(4) centralne banke Eurosistema nebančnim ponudnikom plačilnih storitev zagotovijo neposredni ali drugačen dostop do plačilnih sistemov, ki jih upravljajo centralne banke, razen do TARGET, na enaki podlagi, kot se tak dostop ponudi drugim primernim udeležencem.

6. Obrestovanje imetja na vseh računih, ki jih imajo nebančni ponudniki plačilnih storitev v vsakem plačilnem sistemu, ki ga upravlja centralna banka Eurosistema, se izvaja v skladu s Sklepom Evropske centralne banke (EU) 2024/1209 (ECB/2024/11) ([9]).

Člen 4

Najvišji dovoljeni zneski imetja

1. Denarna sredstva, ki jih ima nebančni ponudnik plačilnih storitev ob koncu delovnega dne na vseh računih v posameznem plačilnem sistemu, ki ga upravlja centralna banka, vključno s TARGET računi, določenimi v odstavku 2, ne smejo preseči najvišjega dovoljenega zneska imetja, ki velja za ta plačilni sistem.

2. Denarna sredstva iz odstavka 1 vključujejo denarna sredstva, jih ima nebančni ponudnik plačilnih storitev ob koncu delovnega dne na vseh naslednjih računih v TARGET:

(a) glavni denarni račun, kakor je naveden v Prilogi I, del II, k Smernici (EU) 2022/912 (ECB/2022/8);

(b) namenski denarni račun za RTGS, kakor je naveden v Prilogi I, del III, k Smernici (EU) 2022/912 (ECB/2022/8);

(c) namenski denarni račun za storitev poravnave takojšnjih plačil v sistemu TARGET (TIPS), kakor je naveden v Prilogi I, del V, k Smernici (EU) 2022/912 (ECB/2022/8).

([9]) Sklep Evropske centralne banke (EU) 2024/1209 z dne 16. aprila 2024 o obrestovanju vlog, ki niso povezane z denarno politiko, pri nacionalnih centralnih bankah in Evropski centralni banki *(ECB/2024/11)* (UL L, 2024/1209, 3.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1209/oj).

3. Denarna sredstva iz odstavka 1 ne vključujejo denarnih sredstev, ki jih ima nebančni ponudnik plačilnih storitev na računih v TARGET za namene postopka poravnave D podsistema v RTGS ali postopkov poravnave podsistema v TIPS.

4. Najvišji dovoljeni znesek imetja iz odstavka 1 se izračuna na naslednji način:

(a) Če je nebančni ponudnik plačilnih storitev posloval 12 mesecev pred predložitvijo vloge za dostop do plačilnega sistema, ki ga upravlja centralna banka, znaša najvišji dovoljeni znesek imetja dvakratnik najvišje vrednosti odhodnih nalogov za prenos denarja nebančnega ponudnika plačilnih storitev, vključno z morebitnimi podsistemovimi nalogi za prenos vendar brez prenosov likvidnosti, na kateri koli delovni dan v prejšnjem obdobju 12 koledarskih mesecev. Nebančni ponudnik plačilnih storitev vključi podroben izračun takega najvišjega dovoljenega zneska imetja v vlogo za udeležbo v plačilnem sistemu, ki ga upravlja centralna banka, ki jo predloži zadevni centralni banki Eurosistema.

(b) Če nebančni ponudnik plačilnih storitev ni posloval 12 mesecev pred predložitvijo vloge za dostop do plačilnega sistema, ki ga upravlja centralna banka, znaša najvišji dovoljeni znesek imetja dvakratnik pričakovane skupne najvišje vrednosti odhodnih nalogov za prenos denarja nebančnega ponudnika plačilnih storitev, vključno z morebitnimi podsistemovimi nalogi za prenos vendar brez prenosov likvidnosti. Nebančni ponudnik plačilnih storitev vključi podroben izračun predlaganega najvišjega dovoljenega zneska imetja v vlogo za udeležbo v plačilnem sistemu, ki ga upravlja centralna banka.

(c) V 12-mesečnem obdobju po odprtju prvega aktivnega računa v plačilnem sistemu, ki ga upravlja centralna banka, zadevna centralna banka Eurosistema ponovno izračuna najvišji dovoljeni znesek imetja za vsakega nebančnega ponudnika plačilnih storitev, in sicer vsak mesec v prvem četrtletju in nato vsako četrtletje. Tak ponovno izračunani najvišji dovoljeni znesek imetja se uporablja od naslednjega delovnega dne po tem, ko zadevna centralna banka Eurosistema o ponovnem izračunu obvesti vsakega nebančnega ponudnika plačilnih storitev, in do naslednjega ponovnega izračuna.

(d) Po prvem 12-mesečnem obdobju po odprtju prvega aktivnega računa v plačilnem sistemu, ki ga upravlja centralna banka, zadevna centralna banka Eurosistema ponovno izračuna najvišji dovoljeni znesek imetja enkrat na leto. Ponovni izračun temelji na dejanski skupni najvišji vrednosti vseh odhodnih nalogov za prenos denarja nebančnega ponudnika plačilnih storitev, vključno z morebitnimi podsistemovimi nalogi za prenos vendar brez prenosov likvidnosti, v prejšnjem 12-mesečnem obdobju v zadevnem plačilnem sistemu, ki ga upravlja centralna banka, in na informacijah, ki se predložijo zadevni centralni banki Eurosistema v skladu s točkama (a) in (b).

(e) V izjemnih okoliščinah lahko zadevna centralna banka Eurosistema po lastni presoji priložnostno ponovno izračuna najvišji dovoljeni znesek imetja, in sicer v primeru znatne spremembe poravnalnih vrednosti nebančnega ponudnika plačilnih storitev, ki se bo zgodila kmalu ali se je že zgodila in bi lahko povzročila neizpolnjevanje zahteve glede ustreznega najvišjega dovoljenega zneska imetja. Vsak tak ponovni izračun se opravi v skladu s točko (b).

5. Če skupna denarna sredstva na računih nebančnega ponudnika plačilnih storitev presežejo veljavni najvišji dovoljeni znesek imetja, nebančni ponudnik plačilnih storitev nemudoma sprejme ukrepe za zmanjšanje teh skupnih denarnih sredstev na znesek, ki je nižji od najvišjega dovoljenega zneska imetja. Če tako zmanjšanje ni mogoče zaradi dohodnega plačila tik pred koncem delovnega dne, se zmanjšanje brez nepotrebnega odlašanja izvede po začetku naslednjega delovnega dne.

6. Nebančni ponudnik plačilnih storitev, ki je neposredni udeleženec plačilnega sistema, ki je podsistem TARGET, in uporablja postopek poravnave D podsistema v RTGS ali postopke poravnave podsistema v TIPS, zadevni centralni banki Eurosistema mesečno poroča najvišje in povprečno dnevno imetje čez noč na zadevnih tehničnih računih podsistema v RTGS. Nebančni ponudnik plačilnih storitev mesečno poroča tudi najvišji in povprečni dnevni znesek obveznosti iz poravnave, ki se obdelajo v ustreznem podsistemu.

7. ECB pregleda vrste računov, navedene v odstavku 2, najpozneje eno leto po datumu začetka uporabe tega sklepa in nato najmanj vsaka tri leta. ECB pregleda metodo za izračun najvišjega dovoljenega zneska imetja, opisano v odstavku 4, najpozneje eno leto po datumu začetka veljavnosti tega sklepa in nato najmanj vsaka tri leta.

Člen 5

Neizpolnjevanje zahteve glede najvišjega dovoljenega zneska imetja ali zahtev za dostop do plačilnih sistemov, ki jih upravljajo centralne banke

1. Če nebančni ponudnik plačilnih storitev ne izpolnjuje zahtev iz člena 4, mu zadevna centralna banka Eurosistema naloži kazen v višini 0,03 % skupnega zneska, ki presega najvišji dovoljeni znesek imetja na vseh računih, ki jih ima nebančni ponudnik plačilnih storitev ob koncu delovnega dne v vsakem plačilnem sistemu, ki ga upravlja zadevna centralna banka Eurosistema, in dodatno dnevno kazen v višini 1 000 EUR za vsak dan neizpolnjevanja zahtev.

2. Če nebančni ponudnik plačilnih storitev ne odpravi pomembnega neizpolnjevanja zahtev člena 4, lahko zadevna centralna banka Eurosistema nebančnega ponudnika plačilnih storitev z enomesečnim odpovednim rokom izključi z enomesečnim odpovednim rokom izključi iz udeležbe v plačilnem sistemu, ki ga upravlja centralna banka, in mu naloži dodatno enkratno kazen v višini 1 000 EUR za vsak zaprti račun.

Za namen tega odstavka se za pomembno neizpolnjevanje zahtev med drugim šteje vsak naslednji primer: a) sistematična ali ponavljajoča se kršitev ustrezne zahteve glede najvišjega dovoljenega zneska imetja, med drugim kršitev z znatnim zneskom preseganja ustrezne zahteve glede najvišjega dovoljenega zneska imetja; in b) opustitev zmanjšanja zneska na zadevnih računih pod najvišji dovoljeni znesek imetja do konca delovnega dne po delovnem dnevu, ko so se denarna sredstva prejela.

3. Če nebančni ponudnik plačilnih storitev ne izpolnjuje več zahtev iz člena 2(1), ga lahko zadevna centralna banka Eurosistema izključi iz udeležbe v plačilnem sistemu, ki ga upravlja centralna banka, brez predhodnega obvestila.

4. Če nebančni ponudnik plačilnih storitev ne izpolni zahtev iz člena 2(3), ga lahko zadevna centralna banka Eurosistema izključi iz udeležbe v plačilnem sistemu, ki ga upravlja centralna banka, z enomesečnim odpovednim rokom.

5. ECB pregleda določbe tega člena najpozneje eno leto po datumu začetka uporabe tega sklepa in nato najmanj vsaka tri leta.

Člen 6

Sprememba pogojev plačilnih sistemov, ki jih upravljajo centralne banke

Centralne banke Eurosistema spremenijo pogoje vseh plačilnih sistemov, ki jih upravljajo, da se vključijo zahteve iz členov 2 do 5, kjer pride v poštev.

Člen 7

Začetek veljavnosti

1. Ta sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Uporablja se od 9. aprila 2025.

V Frankfurtu na Majni, 27. januarja 2025

Predsednica ECB
Christine LAGARDE